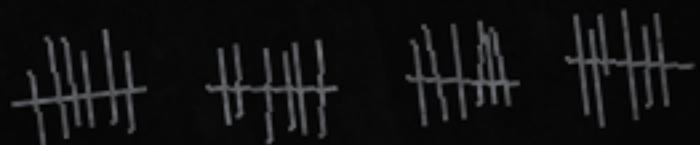

آه ماهی ها

با هار نارنج

آه ماهی‌ها

دفتر شعر

سروده‌ی باهار نارنج

انتشارات گیلگمیشان

تابستان ۱۳۹۲

آه، ماهی‌ها!

آه، ماهی‌ها! – باهار نارنج --- تورنتو: نشر گیلگمیشان تاریخ ۱۳۹۲ / ۲۰۱۳

تعداد ۶۰ ص. شعر

طرح جلد: امیدرضا

کتابخانه ملی کانادا. 978-0-9869020-9-3

آه ماهی‌ها!

سروده باهار نارنج

چاپ اول: تابستان ۱۳۹۲ – کانادا، نشر گیلگمیشان

ISBN 978-0-9869020-9-3

Gilgamishaan Publishing

Gilgmaishaan – 2013

فهرست:

- ۱ - شمال در چشم‌های توست
- ۲ - مردی تنها در من راه می‌رود
- ۳ - یک زن در من است که می‌رقصد
- ۴ - سگ شده‌ام
- ۵ - این همه برادران من
- ۶ - سه‌گانه
- ۷ - آدم
- New Collection - ۸
- ۹ - گرگ یوسف ندریده
- ۱۰ - باد پیراهنم را برد
- ۱۱ - عتیق
- ۱۲ - یوسف مرد نبود
- ۱۳ - عشق در لابه‌لای ملحفه‌ها
- ۱۴ - گاهی شاعر به ایجاز می‌رسد
- ۱۵ - گاف احسن الخالقین
- ۱۶ - غول چراغ
- ۱۷ - روزهای بی‌سیگاری
- ۱۸ - بهار در پاییز
- ۱۹ - غیر از تو خدایی نیست
- ۲۰ - برای «ع»
- ۲۱ - گدا
- ۲۲ - مسیح
- ۲۳ - ...
- ۲۴ - باش
- ۲۵ - ارگاسم در پیاده‌رو
- ۲۶ - ...

- ۲۷ - «دوستت دارم»
۲۸ - جواهر ده
۲۹ - تستسترون
۳۰ - مصاحبه عقیدتی
۳۱ - عشق
۳۲ - بسم الله
۳۳ - جمعه بازار
۳۴ - تفواره‌ها
۳۵ - یادواره
۳۶ - بر سر دو راهی
۳۷ - تهران
۳۸ - نارنج
۳۹ - ...
۴۰ - دانستنی‌ها
۴۱ - نبرد تن به تن
۴۲ - کهنه
۴۳ - دعا
۴۴ - مهر
۴۵ - من جوانه زدم
۴۶ - من، خانه، روزنامه
۴۷ - خانم! این مال شماست؟
۴۸ - آفرینش
۴۹ - ...
۵۰ - ...

شمال در چشم‌های توست

تو نبودی

پسран مرا گرگ خورد

دختران مرا آل برد

خدا که ندارم تو آخرالزمان من می‌شوی

از تپه‌های «کریشناؤ» می‌گذرم

۲

مردی تنها در من راه می‌رود

در شهری که این همه باران دارد
در خیابانی که میهمان کفش‌های زمستانی من است
راه می‌روم
بی‌سیگار
بی دستهای تو

یک زن در من است که می‌رقصد

با صدای تند نگاه تو
 زنی که در من است می‌رقصد
 با پیراهن خاکستری
 و کفش‌هایی که پاشنه‌اش بلندتر از ارتفاع شعرهای من است
 سوغات هند
 برای من
 زنی بود
 که با شوهرم خوابید

*

تاج محل در من است
 و بوی تند پستان‌های یک زن
 سفر
 از مراکش آغاز شد

*

هندوستان در من مرده
آگرا

غروب تلخش را
نگاه می کند

مرمر سیاه چشم‌های هیچ زنی این قدر بیهوده نبود
که جنگل چشم‌های من
سوخت

ما در کنج یک اتفاق بودیم
و جریان در ما ادامه داشت
من

آخرین زن بودم
در فهرست باکره‌های اورشلیم
مسیح مریم را باردار بود

۴

سگ شده‌ام

روسپی گیس بریده‌ای می‌شوم
که در اورشلیم
با سر تراشیده
پستان به دهان کودکش می‌گذارد

این همه برادران من

موهام نذر چشم‌هات
دست‌های نذر پوتین‌های سربازیت
و آغوشم
وطنی است
که برای مادرت گل فرستاد

۶

سه گانه

سیگار

میهمان ناخوانده ریه‌های باکرها م
الکل

رد خون را توی رگ‌هام هاشور می‌زند
این تخت من است
که خاطرات تو را به گور خواهد برد

۷

آدم

بہشت مال تو
من و شیطان
بے سلامتی حوا
می نوشیم

New Collection

با طعم لیمو
با عطر ریحان
زن در بسته‌بندی جدید

باد پیراهن را برد

تو نیستی
 انگار آخرالزمان شده است
 من به پایان دنیايم رسیده ام
 رستاخیز هم دروغ بزرگی است
 تا آرام بمیریم و صدامان در نیاید.
 مذهب شوخي بزرگی بود که می خندید
 یک بازیچه که خدا ساخته بود
 پیامران عروسک های خیمه شب بازی اش بودند
 ما کودکانی که مبهوت می شدیم و کف می زدیم

۱۰

بلغ

من حنجره‌ای هستم
با خواهرانم
در بازار کنیزان
فریاد می‌زنیم

۱۱

عتيق

مرد

مقدس ترین آيه بود

وقتی هيچ زنی در چشم‌های خدا

نمی‌خندید

۱۲

یوسف مرد نبود

بیچاره پیراهن

در هوس زلیخا سوخت

۱۳

عشق در لابه‌لای ملحفه‌ها

باکره نیست

مادرش او را زن زاید

۱۴

گاهی شاعر به ایجاز می‌رسد

عشق به کسر شین

عشق به کسر عین

۱۵

گاف احسن الخالقین

من را شیطان آفرید
خدا دستش بند بود
به یک معجزه
پیامبری مبعوث کرد
در حسادت با زنی
که به کودکش شیر می‌داد

۱۶

غول چراغ

کاش سگ بودم

زن نبودم

۱۷

روزهای بی سیگاری

سیگار بهانه است
دلم هوس خودت را کرده

بهار در پاییز

تنها شعر

- به جای یک بخاری گازی
 یا اندام پرشکوه مردانه‌ی تو
 در حضور همیشگی زمستان در خانه -
 مرا گرم می‌کند.
 تنها شعر مرا گرم می‌کند.

غیر از تو خدایی نیست

می‌گذرم از تمام گناهان
 به حرمت گودی کمرت
 باد را می‌فرستم
 مسح کند ساق پات را
 اندام تو یک سوره می‌شود
 آیه آیه‌اش
 موهات
 چشم‌هات
 گونه‌هات
 واجب السجده می‌شود آن تار مویی
 که پیچیده و تاب خورده تا روی پستان‌هات
 خدا این وسط چه کاره است
 جان من به نفس تو بند شده

۲۰

برای «ع»

مرگ زود بود
آغوش پیراهن تو
بوی ۱۵ سالگی می‌داد

۲۱

گدا

شاعری

آویزان هر ضریح

زائر هر معبد

برای بودن یک زن

با خدا چانه می‌زند

مسیح

شعر می‌شود؟

گناه سروبدن را خودم به گردن می‌گیرم
لیمو می‌شود؟

بوت کنم
ناخن بکشم روی پوست
پر کنی حجم اتاق را
سوار دود سیگارت
روی سقف پهنه می‌شوم

باد را آفرید
به نیت پریشانی موهايت

۲۴

باش

گوشه‌ی دلت را نذر من کنی
به تمام آرزوهات می‌رسم

*

نشان کرده من شوی
ناف زمین را به نام تو می‌برم

ارگاسم در پیاده رو

هر زههای دور و برم
 برای پلشتی یک حمله‌ی فاتحانه
 صف کشیده‌اند و عشق
 توی زباله‌ها خون قی می‌کند

...

تو بردی خدا
 من به قبر پدرم بخندم که دوباره به مردی نگاه کنم
 عاشقانه...

شعر هم

بوی لجن می‌دهد
 بوی تن متعفنی که مرا تا اوج یک ارگاسم
 توی یک خاطره
 به گه کشید

در امتداد نگاه تو
 شاعران مست
 یقه خدا را گرفته بودند
 تو تنها بودی و می‌خندیدی
 میان من
 تا انکار تو
 قهقهه‌ی مستی یهودا بود
 توی بغل فرشته‌ها...

«دوست دارم»

در حاشیه‌ی انزال،
 در نفس‌های نمناک،
 اندامِ درهمِ عشق
 از ترس می‌لرزید

جواهر ده

بازوان تو
 جغرافیای وسیعی بود
 دور از ابتدال چراغ‌های نئون
 مثل بکارت یک رود روستایی
 در دوردست مازندران

۲۹

تستیترون

می ترسم

از حضور پُر نخوت مردانه ات
بر حاشیه آفتابی ظرافت دخترانه ام

می ترسم

از هجوم نامردانه اندام مردانه ای
بی اذن عشق
با لالائی نشئه هورمون ها

مصاحبه عقیدتی

در شک
 بین بوسه‌ی سوم و چهارم
 از نو قامت می‌بندم
 خدا
 به مذهب تو در آمده
 تو نخوانی
 شعرهای من حرام می‌شود

عشق

عشق نشخوار پس از هر هم آغوشی بود
 تا از یادمان برود در بستر ممنوع خوابیده‌ایم
 حلالِ هم که شدیم
 شیرینی گناه هم تمام شد

بِسْمِ اللَّهِ

خدا را رها کنم
تو مرا می‌ترسانی
خدا که باشد
من جن می‌شوم
می‌رسم به نام تو
دود می‌شوم!

جمعه بازار

بهار که باشی زندگی دست از سرت بر نمی‌دارد
 هی باید ضجه بزنی بروید کنار
 و مردم
 تیله‌هایشان را توی جمعه بازار به قیمت می‌فروشنند
 من چه کار کنم ادامه‌ی زندگیم از دست خدا افتاد و هزار تکه
 شد؟
 مثل لیوان‌های نشکن فرانسوی...

تفواره‌ها

میان این همه دود و کثافت

مثل امامزاده‌ی نورسته‌ای در شهرستان

تو را

و انگشت‌هات

و لذت سکرآور موهات را

بالا بیاورم

ای کاش آتش بگیرد

همه‌ی شاه عباسی‌هات

همه ترنج‌هات

پایان پیامبر دروغین

خدای مرا به لجن کشید

۳۵

یادواره

دور بودی
و فاصله
عجبیب بود
میان من
و دکمه‌های سیاه تلفن
تو را یادم هست
و انبوه نامها
هجوم پاکت‌های خالی سیگار
سنگینی شعرهات
و جای انگشت‌هات روی ردیف کتاب‌ها
درینخ می‌کردی نفس‌هایت را
و من
خواب دیوار آجری دانشگاه را می‌دیدم
میان چرک و خون و گوشت فاسد
بچه‌های مان را می‌زاییدم
تو برای شان شناسنامه می‌گرفتی
ولذنها!

۳۶

بر سر دو راهی

فرار کنم با تو
کدام زن
کودکانم را شیر خواهد داد؟

تهران

تهران
 بدون تو
 خط کشی‌هایی روی نقشه
 چند چراغ راهنما
 و انبوه آدم‌هایی است
 که هیچ‌کدام
 برای من
 تو نمی‌شوند
 تهران شهر بی درخت
 تو را فراموشم نکرد
 مرا از یاد تو نمی‌برد؟

نارنج

بهار می‌شوی
 گل می‌دهم
 روی اندام دخترانه‌ات
 گاهی
 به خودت فکر می‌کنم
 روی کباب هم که باشیم
 دل‌مان برای نارنج‌ها می‌سوزد.

مثل زنی که جنین مردهاش را به خوردش داده باشند
همه‌ی خاطره‌هایم با تو را
استفراغ می‌کنم

دانستنی‌ها

اسم من

به هیچ گلی شبیه نیست

نمی‌شود جور دیگری صدام کرد

اسمِم

تنها برازنده‌ی یک روح وحشی سرگردان است

یا سرباز از جنگ برگشته‌ای

که دنبال یک تکه آرامش

توی دل هر زنی ستاره می‌کارد

من هنوز به عشق خوشبینم

و گاهی

وقتی مست نباشم

دلم برایش تنگ می‌شود

پاکت سیگار که پر باشد

حال من هم خوب است

من می‌ترسم

میان این‌همه آدم

این همه اسم

پیدام نکند

من همنام باکردهای اورشلیم
سارا هستم

نبرد تن به تن

در هجوم اندام تو
 در جنگ نابرابر شبانه
 خود را به خواب می‌زنم
 از چیرگی بر این سرزمهین خفته
 مایوس می‌شوی
 جاسوس‌های کوچکت
 در مرزها
 به دنبال رگه‌های بیداری
 پیراهن خوابم را می‌کاوند

بودن یا نبودن

نباشی
 شاعرم
 باشی
 آبستن
 تکرار می‌شوم
 هر روز
 در اتاق خواب و آشپزخانه
 در داستان‌های کودکم
 در جوراب‌های نشسته
 تکرار می‌شوم
 صبحانه نهار شام
 بی هیچ بدعتی
 همان پیامبر دیروزم

مادربزرگ

من عاقبت به خیر نشدم

گناه از من بود

یا خدا حواسش به تو نبود؟

آبان که بباید تنم را به خزر می‌سپارم
زادنیم با تابستان باشد
پاییز در آغوشم زرد نمی‌شود؟
من که پرپر می‌شوم توی دستهات
بیچک هم که باشم به بالای تو می‌رویم
ماه هم که باشم
به اندام تو می‌تابم
به دوش می‌کشی هر چه خاطره را
دفن‌شان که می‌کنی رویش ارکیده می‌کاری
صدات خنکای صبح پاییز است
من نان گرم بگیرم
کوچه می‌شوی برای کودکیم؟

من جوانه زدم

روشن شدم

مست از صدایی شدم که از من نبود

دور بود و هیچ‌گاه به ابتدال همخانه بودن نمی‌نشست

چون معبدی در قله‌ی کوه

و من افليچ نذر شفا کرده‌ام

سرم را که خم کردم برای دیدنش

هزار تبر تشنیه‌ی گردند شد

و هزار زن در خوابم

کودکشان را سر می‌بریدند

من روشن بودم از تو

خورشید شدی و من شمع‌هام را فروختم

سیاهی کجا بود که ریخت به دلم و شب بود

تو غروب کرده بودی در چشم‌هام

از من دور بودی

کدام زن تو را زایید؟

به کدام نیت شیر خوردی؟

آشوب آشوب آشوب

چه طوفانیست در دست‌هات

من را به خانه نمی‌بری؟
خیابان که خانه نمی‌شود برای دلم
تب کردم باز؟
تو که نبودی با شراب کدام شهر پاشویه‌ام دادند؟
شیراز که تو را زاد می‌داند الان کجایی؟
بهار که باشم چه فایده؟
هیچ نارنجی در اینجا نیست

مرد، خانه، روزنامه

شعرهای آشپزخانه بوی لیمو می‌داد
 نگاه تو به یک جنگ جهانی می‌مانست
 بکشی مرا راحت می‌شوم
 تیر خلاص نه آتش بس
 این همه خون برای چیست؟
 آغوش تو امنیت است

خانم! این مال شماست؟

باد که می‌گذرد از گوشه‌ی دلت
 مرا به یاد بیاور
 که حسودی می‌کردم
 حتی به دگمه‌ی لباست
 به شیشه‌ی عینکت
 تنها یم را با صدای تو شانه می‌زدم
 یک روز، ده روز، یک سال
 تو که نیستی انگار آخرالزمان من است
 من به پایان دنیا یم رسیده‌ام
 رستاخیز هم دروغ بزرگی است
 تا آرام بمیریم و صدامان در نیاید.
 ما کودکانی که مبهوت می‌شدیم و کف می‌زدیم
 صدای ما که آواز می‌شد، آیه می‌شد
 کتاب می‌شدیم در دست خدا
 ما را می‌خواند
 هی می‌خندید
 مست می‌کرد با اشک‌های ما در ایستگاه مترو
 جنون فصل آخر بود برای من

با پیراهنی سرخ
خدا باز می‌خندید
خدا مست بود

من را ساخت، دلم را یادش رفت
تو که آمدی گفتی:
خانم! این مال شماست؟

آفرینش

مرد

مقدس ترین آیه بود

وقتی هیچ زنی در چشم‌های خدا

نمی‌خندید

نمی‌رقصید

زن هنوز باکره بود

و در آشپزخانه

شعر می‌نوشت با عطر لیمو

دل خوشیم به تاراندن چند کلاع
و یادمان می‌رود
بزرگترین مترسک دنیا
خداست.

نیستی
چه عذابی است
تخت خالی و سیگار...

No part of this book may be reproduced or utilized in any form or by any means, except for review purposes, without written permission from the publisher and author.

Copyright © 2013 by Gilgamishaan Publishing

ISBN: 978-0-9869020-9-3

Printed in Canada
Published in Toronto, Canada
Gilgamishaan Publishing
2818 Bayview Ave Apt 103
North York Ontario
M2K 1E4

Titles published by Gilgamishaan

The TeaHouse	Khashayar
Khaste	
Only One Day	Reza Pesar
Ice Cream	Elham
Malekpour	
The Book of Khor	Elham
Malekpour	
The First Word	Kourosh Zandi
Pirhan-e Rangrazan	Janan Mirzadeh
Shokr'ist Ba Shekaayat	Khashayar
Khasteh	
Clouds', Playing Tag	Ramtin Shahrzad
There Is No Air in This Planet	Mojtab - Mahi

Queer Titles Published by Afra Publishing

Didn't I say so? Our story always goes like this	
Khashayar Khasteh	
Tribe of The Forlorn Boys	
Mehdi Hamzad	
Pour Out The Pain Over My Body	
Hamid Parnian	
We Are Here to Conquer The Moment	
Barbod Shab	
America - Alen Ginzberg	
Translated by Ramtin	
Blue Ashes - Jean-Paul Daoust	
Translated by Ramtin	
Thirteen Tales of <i>I am Here</i>	
Chitra	
Iraj Mirza	
Sepenta	
Queer Sociology and Theology	
Hamid Parnian	
Is There Anyone to Help Me?	
Omid Reza	
Ghsedak-Baazi	
Omid Reza	
Omid Rests Here	
Omid Reza	

أهلاً وسهلاً

با هار نارنج

OH FISHES

B.N

